

روش‌های نوین بهینه‌سازی مصرف آب و مواد غذایی در باغات هلو

ویراستار ترویجی: سعیده اجاقی

رایانامه: nazeri.masoud1370@gmail.com

مسعود ناظری^۱، سید جلال طباطبائی^۲

چکیده

یکی از مهمترین عوامل محدودکننده تولید محصولات باغبانی بهخصوص در ایران، آب است. به دلیل تغییرات آب و هوایی مثل، افزایش دما و کاهش بارندگی در ایران، اکثر باغات با محدودیت منابع آبی روبرو هستند. کاربرد روش‌های مناسب برای افزایش کارایی آب در درختان میوه، از جمله مهمترین عوامل تولید مطلوب میوه است. استفاده از پایه‌های مناسب برای مقابله با شوری خاک و کمبود آب یکی از این روش‌ها است. برای کاهش مصرف آب مدتی است؛ آبیاری قطره‌ای جایگزین آبیاری سنتی شده است. روش‌های آبیاری مانند نیمه آبیاری (خشکی موضعی ریشه) و کم آبیاری تنظیم شده تا حدودی می‌توانند راندمان آبیاری را افزایش دهند. یکی از روش‌های جدید افزایش بهره‌وری آب در باغات، جای‌گذاری کیسه در کنار درخت می‌باشد. این روش کشت ریشه منقسم نام دارد که با جای‌گذاری کیسه حاوی پومیس در خاک و در کنار درخت، هدایت ریشه به داخل کیسه یک محیط نیمه هیدروبونیک را برای درخت ایجاد نموده. در این روش آب همیشه در دسترس ریشه بوده و گیاه دچار تنفس نشده و تبخیر آب از سطح خاک نیز به حداقل می‌رسد. توصیه می‌شود به دلیل رشد ریشه قوی در پایه GF677 از این پایه در روش جای‌گذاری کیسه در کنار درخت استفاده شود.

واژگان کلیدی: ریشه منقسم، نیمه آبیاری، پومیس و هلو

بيان مسئله

بستگی دارد، تنفس خشکی باعث کاهش رشد قسمت گوشتشی و کاهش کیفیت میوه می‌شود. آبیاری درختان جوان هلو در سال‌های اول احداث باغ تجاری از اهمیت زیادی برخوردار است. در حالت ایده آل آب کافی برای جایگزینی آب ازدست رفته از طریق تبخیر و تعرق برای جلوگیری از محدودیت رشد در نظر گرفته می‌شود (Scott Johnson et al., 2001). فرآیندهایی که در اثر کمبود آب تحت تأثیر قرار می‌گیرد شامل درخت، عملکرد و کیفیت میوه هستند. تنفس آبی و آبیاری نامنظم موجب شکاف میوه یا دوقلویی میوه می‌شود (شکل ۱). کمبود آب رشد و نمو گیاهان را تحت تأثیر قرار داده و محصول آن‌ها را کاهش می‌دهد. نتایج نشان داده درختانی که به طور کامل آبیاری شده‌اند رشد میوه‌های آن سریع‌تر و اندازه‌های بزرگ‌تری می‌باشد (Mitchell et al., 1982). پیش از ۶۷ درصد مساحت ایران مناطق خشک و نیمه‌خشک می‌باشد (کشاورزی و همکاران، ۱۳۹۰).

محدودیت منابع آبی امنیت غذایی کشور را به خطر می‌اندازد. ابداع و توسعه روش‌های کشت خلاقانه سازگار با شرایط محیطی کشور که منجر به کاهش مصرف آب بهخصوص در بخش باغبانی که یکی از حوزه‌های عمدۀ مصرف آب است، ضروری است.

وضعيت منابع آب‌های زيرزميني به عنوان يك منبع ارزشمند آب آبیاری با برداشت نامتعادل مواجه است و در حالی که ميزان متوسط تغذيه آن حدود ۵۵ ميليارد مترمكعب است، كه بيش از ۶۱ ميليارد مترمكعب آن برداشت می‌شود (کشاورزی و همکاران، ۱۳۹۰). تنفس کم‌آبی، يکی از مهمترین تنفس‌های محيطی مؤثر بر بهره‌وری کشاورزی است. هلو يکی از گونه‌های درختی هسته‌دار مهم و بومی مناطق معتدله بوده که ميزان تولید و عملکرد آن به ميزان آب قابل دسترس خاک بستگی دارد. خاک لومی تا شني متوسط بهترین خاک برای کاشت هلو است. نياز سرمایي درخت حدود ۶۰۰-۹۰۰ ساعت دمای زير هفت درجه سانتي‌گراد است. درخت هلو در شرایط آب و هوایي که دارای تابستان‌های گرم و زمستان‌هایی فاقد يخ‌بندان‌های طولاني مدت باشد، رشد مناسبی می‌کند. هلو از جمله درختان میوه‌ای است که نياز آبی بالايی در ميان میوه‌ها داشته و ميزان مقاومت به خشکی آن در مقایسه با زيتون، پسته و مرکبات پاين تر و نسبت به زردادلو، گيلاس و آليلو بيش تر است. رشد میوه هلو به طور عمده به تأمین آب کافی و باکيفيت مناسب

۱. دانشجوی دکتری باغبانی دانشگاه تهران

۲. استاد و عضو هیئت علمی گروه باغبانی دانشگاه شاهد تهران

شکل ۱- دوقلویی (راست) و ترکیدگی (چپ) میوه هلو در اثر تنفس خشکی و گرما

سننی آبیاری، هدر رفت آب زیاد بوده و مشکلاتی مانند آبشویی عناصر غذایی و شوری خاک را نیز به دنبال دارد. اما استفاده از روش‌های نوین آبیاری نه تنها موجب کاهش مصرف آب می‌شود بلکه دیگر مشکلات آبیاری سننی را نداشته و هزینه آبیاری هم کاهش پیدا می‌کند.

آبیاری زیرسطحی

در روش آبیاری زیرسطحی، تأمین رطوبت لازم برای محیط ریشه گیاه توسط کنترل سطح ایستابی است. از مهم‌ترین مشخصه‌های این روش، مرتبط نشدن سطح خاک است به‌طوری‌که معمولاً برای تأمین آب در محیط ریشه سطح ایستابی به حدی بالا آورده می‌شود که رطوبت بتواند با استفاده از خاصیت موئینگی به محیط ریشه برسد. آبیاری زیرزمینی امکان توزیع رطوبت به‌طور غیراشباع در منطقه ریشه گیاه را فراهم می‌سازد. در این روش به دو طریق زیرآب در اختیار گیاه قرار می‌گیرد.

۱ در روش اول از استوانه‌های تراوا استفاده می‌شود (شکل ۲). در این روش استوانه‌های تراوا در زیرزمین در ناحیه ریشه قرار می‌گیرند و توسط این استوانه‌های زیرزمینی تراوا، آب و کود مستقیماً در اختیار ریشه گیاه قرار می‌گیرد. کل سیستم مانند روش آبیاری قطره‌ای است منتها در این روش به‌جای قطره‌چکان‌ها یا روزنه‌ها، استوانه تراوا (تراوش کننده) در زیرزمین و در ناحیه ریشه گیاه قرار می‌گیرد.

شکل ۲- استوانه تراوا

راهکارها

بهینه‌سازی مصرف آب در باغ‌های هلو به این شرح می‌باشد.

استفاده از پایه‌های مناسب

یکی از عوامل بسیار مهمی که بر طول عمر درخت و بارده‌ی اقتصادی آن اثر می‌گذارد، نوع پایه آن است. زمانی که هلو در خاک‌های سنگین و آهکی دارای نماتد یا قارچ عامل پوسیدگی ریشه کشت شده باشد، انتخاب پایه توسط باغدار از اهمیت بیشتری برخوردار است. از قدیم نهال‌های بذری به صورت پایه استفاده می‌شد. اکنون نیز در برخی نقاط پرورش بادام، از بادام تلخ به عنوان پایه در زمین‌های خشک استفاده می‌شود. جایگزین کردن پایه‌های جدید به جای پایه‌های قدیمی است. پایه GF677 پایه‌ای مقاوم نسبت به پایه‌های قدیمی است. پایه GF677 به خشکی برای هسته‌داران است که به‌طور گستردۀ در جهان استفاده می‌شود. تیپ رشدی این پایه پر رشد بوده و نسبت به آهک، کلروز و خشکی خاک مقاوم بوده و با اکثر اقلیم‌های ایران نیز سازگار است. این پایه نسبت به پایه نماگارد در شرایط یکسان آبیاری رشد و عملکرد بیشتری را نشان داده است (Gholami and Rahemi, 2009). تحقیقات نشان داده تعداد ریشه، طول ریشه و قطر شاخه پایه GF677 نسبت به پایه بادام تلخ در دوره‌های آبیاری دو، چهار و هشت روز بیشتر بوده است (غلامی، ۱۳۸۶). پایه دورگه GN15، تحمل مناسبی به شرایط خشک نشان داده و کارایی جذب و نگهداری بالای آب در آن‌ها را نشان می‌دهد و برای خاک‌های خشک و فقیر مناسب است (Felipe, 2009).

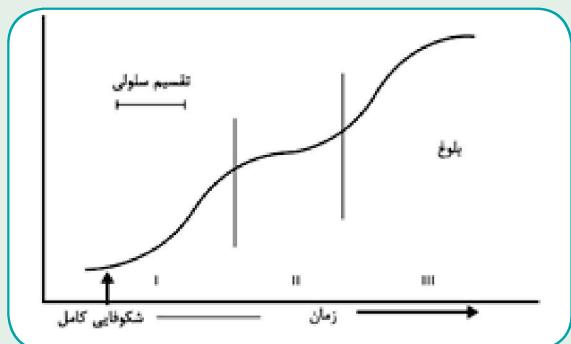
روش‌های نوین آبیاری

در روش‌های سننی، نحوه آبیاری براساس تجربه باغدار و مقدار کمی توجه به روش‌های علمی بود. در روش‌های

(Gudarowska and Szewczuk., 2009) داده شد که عملکرد در روش با روش آبیاری قطره‌ای نسبت به آبیاری زیرسطحی در یک سطح آبیاری بیشتر بوده است (جلینی و گنجی مقدم، ۱۳۹۵).

کم آبیاری تنظیم شده

رشد میوه در درختان میوه هسته‌دار مانند هلو دارای سه مرحله ذیل است (شکل ۴).

شکل ۴- منحنی رشد هلو

۱ مرحله اول تقسیم سلولی صورت گرفته و رشد میوه سریع است.

۲ مرحله دوم که مرحله تشکیل بذر و سخت شدن هسته است رشد میوه کند شده و رقابتی بین میوه و سایر بخش‌های هوایی برای جذب بیشتر آب و مواد غذایی وجود ندارد.

۳ مرحله سوم شامل بزرگ شدن و افزایش حجم سلول‌ها از طریق جذب آب و مواد غذایی بوده و تقسیم سلولی صورت نمی‌گیرد. در واقع در این مرحله میوه به اندازه نهایی خود می‌رسد.

در مرحله دوم رشد می‌توان با محدود کردن آب بدون آسیب به میوه مصرف آب را کاهش داد. بنابراین در درختان میوه هسته‌دار با توجه به زمان رسیدن میوه، کم آبیاری در دو مرحله، شامل مرحله دوم رشد میوه (مرحله سخت شدن هسته) و نیز در دوره پس از برداشت انجام می‌شود. در هلو ارقام زودرس و دیررس وجود دارد. ارقامی از هلو که در خردامه تا اوایل تیرماه می‌رسند، جزو ارقام زودرس هستند و ارقامی که در اوخر مردادماه و شهریورماه برداشت می‌شوند، جزو ارقام دیررس هستند. ارقام ردتاپ، دیسکیرد، ارلی گلو، اسپرینگ کرست، اسپرینگ تایم و زعفرانی زودرس و ارقام رد اسکین، مربل سوندانس و حاج کاظمی دیررس هستند. در

۲ درروش دوم از لوله‌های تراوا (شکل ۳) استفاده می‌شود که نحوه قرار گیری آن مانند استوانه‌های تراوا است. آبیاری زیرزمینی کارایی آب را افزایش می‌دهد اما چند اشکال مهم دارد؛ این روش نیاز به ایجاد شیار در زیر درخت داشته که هزینه‌های زیادی دارد. اشکال مهم و اصلی دیگر این است که چون آب از روزنه‌های ریز لوله خارج می‌شود، به دلیل وجود اصلاح محلول فراوان در آبهای ایران منجر به گرفتگی روزنه‌ها به مرور زمان شده و بعد از چند سال عمللاً سیستم کارایی خود را از دست می‌دهد. تنها راه برای مقابله با این معضل استفاده از تصفیه آب است که این کار نیز هزینه گزافی برای باغدار داشته و موجب افزایش هزینه تولید می‌شود.

شکل ۳- لوله‌های تراوا

آبیاری قطره‌ای

طبق تحقیقات انجام شده میزان راندمان آبیاری قطره‌ای حدود ۹۰ درصد است. همچنین در مطالعات نشان داده شده است که میزان عملکرد و کارایی مصرف آب در آبیاری قطره‌ای نسبت به آبیاری غرقایی و شیاری بیشتر بوده است. برخلاف همکاران در تحقیقی دیگر اثرات سیستم‌های مختلف آبیاری از جمله فارویی، میکرواسپری، آبیاری قطره‌ای سطحی و زیر سطحی را بر باروری و تولید میوه در درختان هلو مورد بررسی قرار دادند که نتایج نشان داد که آبیاری قطره‌ای سطحی و زیرسطحی، در افزایش اندازه میوه‌ها به طور متوسط سهم داشته و بالاترین تأثیر را در ایجاد شاخصه‌های بازار پسندی میوه نسبت به سایر تیمارها داشته است (Bryla et al., 2005). بررسی تأثیر آبیاری قطره‌ای بر خصوصیات کیفی دو رقم هلو در سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۰۶ نشان داده که آبیاری قطره‌ای در سال اول، موجب رشد بیشتر ریشه‌های ضخیم در ناحیه رشد ریشه و افزایش رشد رویشی درخت شده است.

ارقام زودرس مرحله دوم کوتاه بوده و رشد سریع میوه تا زمان برداشت ادامه دارد. در این ارقام امکان مدیریت کم‌آبیاری در این مرحله وجود ندارد و کم‌آبیاری باید بعد از برداشت محصول انجام شود. اگر آب آبیاری در دسترس باشد، بهترین روش این است که بعد از برداشت محصول ۸۰ درصد نیاز آبی درخت تأمین شود و ۲۰ درصد کاهش آبیاری وجود داشته باشد. در صورت محدودیت منابع آبی می‌توان ۶۰ درصد نیاز آبی درخت را تأمین کرد و ۴۰ درصد کاهش آبیاری داشت. در ارقام دیررس مرحله دوم رشد ۴ تا ۵ هفته بعد از تشکیل میوه است. با مدیریت آبیاری در این مرحله می‌توان ۶۰ تا ۴۰ درصد در مصرف آب صرفه‌جویی کرد. در ارقام دیررس برداشت میوه با تشکیل و تکامل جوانه‌های میوه همزمان است. در این زمان، درخت به تنش آبی حساس بوده و باید ۷۰ تا ۸۰ درصد نیاز آبی گیاه تأمین شود.

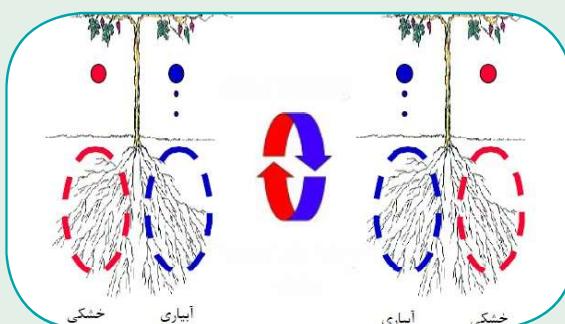
“

با محدود کردن آب در مرحله دوم رشد میوه، بدون آسیب به درخت و میوه می‌توان مصرف آب را کاهش داد.

“

نیمه آبیاری

خشکی موضعی ریشه یک روش بر پایه آبیاری دوره‌ای نیمی از ریشه است (شکل ۵). این روش بر پایه این نظریه است که نیمی از ریشه که آبیاری شده توانایی تأمین آب کل گیاه را دارد و نیمی دیگر از ریشه که خشک است با ارسال پیام کمبود آب به بخش هوایی موجب بسته شدن روزنه‌ها شده و تبخیر و تعرق از طریق برگ‌ها کاهش پیدا می‌کند. این روش در مقایسه با آبیاری معمولی با کاهش رشد رویشی تاج درخت عملکرد را حفظ می‌کند. خشکی موضعی ریشه با موفقیت در انگور، گلابی، هلло، زیتون و سیب انجام شده است (Consoli et al., 2017).

شکل ۵- نیمه آبیاری

در تحقیقات انجام شده بر روی هللو نشان داده شد که آبیاری در سیستم خشکی موضعی نسبت به آبیاری کامل ۳۰ درصد کاهش پیدا کرد اما عملکرد و تعداد میوه کاهش پیدا نکرد و در یک سطح قرار گرفتند. (Goldhammer et al., 2001)

ریشه منقسم

کرده و فقط با همان بخش ارتباط دارد. این موضوع نشان می‌دهد بخشی از ریشه که در یک محیط مناسب قرار می‌گیرد می‌تواند نیاز آبی و عناصر گیاه را تأمین نماید و این فرایند در منابع مختلف ثابت شده است. تحقیقات ریشه منقسم در ایران در درختان میوه اولین بار بر روی هللو انجام گرفت. در این پژوهش برای یک کیسه ۴۰ لیتری کامپوزیتی حاوی پومیس به فاصله ۲۰ سانتی‌متری از طوقه درخت و درون خاک قرار گرفت. آبیاری در کیسه صورت گرفته و با خروج آب اضافی از

ارقامی از هللو که در خردادماه تا اوایل تیرماه می‌رسند، جزو ارقام زودرس هستند و ارقامی که در اوایل مردادماه و شهریورماه برداشت می‌شوند، جزو ارقام دیررس هستند.

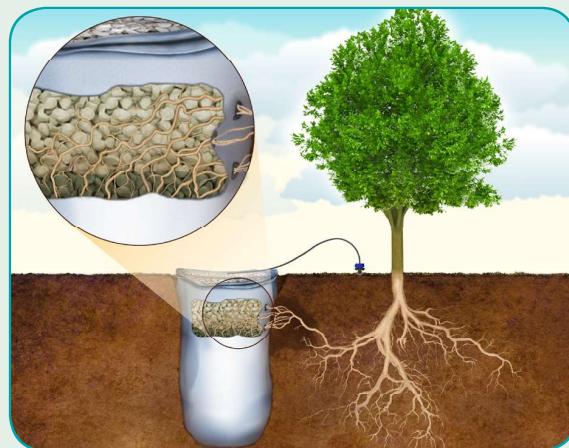
“

● منابع

- 1- جلینی، م و گنجی مقدم، ا. (۱۳۹۵). تأثیر روش‌های آبیاری قطره‌ای سطحی و زبرسطحی و سطوح مختلف آب بر خصوصیات رویشی، عملکرد و کارآیی مصرف آب در ارقام هلو. مجله آبیاری و زهکشی ایران. مجله آبیاری و زهکشی. ۱۰(۲): ۲۶۲-۲۷۱.
- 2- غلامی، م. (۱۳۸۶). ارزیابی مقاومت به خشکی پایه هیبرید هلو و بادام GF677. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه شیراز.
- 3- کشاورز، ع. دهقانی ساییج. ح. (۱۳۹۰). شاخص بهره‌وری آب و راهکار آتیه کشاورزی کشور. نشریه راهبرد اقتصادی. ۱(۱): ۱۹۹-۲۳۳.
- 4- ناظری، م، طباطبایی، س. ج، شرفی، ا. (۱۳۹۹). بررسی کشت ریشه منقسم همراه با قارچ و ایجاد شرایط هیدروپونیک در درختان هلو برای بهبود کارایی جذب آب در اراضی کم‌بازد. پژوهش‌های میوه‌کاری.
- 5- Bryla, D.R., Dickson, E., Shenk, R., Scott Johnson, R., Crisosto,C.H and Trout,T.J. (2005). Influence of irrigation method and scheduling on patterns of soil and tree water status and its relation to yield and fruit quality in peach. HortScience. 40.7: 2118-2124.
- 6- Consoli, S., Stagno, F., Vanella, D., Boaga, J., Cassiani, G., and Rocuzzo, G. (2017). Partial root-zone drying irrigation in orange orchards: Effects on water use and crop production characteristics. European Journal of Agronomy, 82, 190-202.
- 7- Felipe,A.J.(2009). 'Felinem' ; 'Garnem' ,and 'Monegro' almond× peach hybrid rootstocks. HortScience, 44(1), pp.196-197.
- 8- Gholami, M. and Rahemi, M. (2009). Effect of irrigation regimes on water status and photosynthetic parameters of peach-almond hybrid (GF677) seedlings and cuttings. HORTICULTURE ENVIRONMENT and BIOTECHNOLOGY, 50(2), pp.94-99.
- 9- Goldhammer, D.A., Salinas, M., Crisosto, C., Day, K.R., Soler, M. and Moriana, A. (2001). Effects of regulated deficit irrigation and partial root zone drying on late harvest peach tree performance. In V International Peach Symposium 592 (pp. 343-350).
- 10- Gudarowska, E., Szewczuk,A. (2009). The influence of drip irrigation and a grovel on quality of rootstock Pumiselect and one -year – old trees of two peach cultivars. Infrastruktura i Ekologia Terenów Wiejskich. Nr 2009/03.119-128.
- 11- Mitchell, P.D., PD, M. and DJ, C., (1982). The effect of reduced water supply on peach tree growth and yields.
- 12- Scott Johnson, R., Ayars, J. and Hsiao, T., (2001). Modeling young peach tree evapotranspiration. In VI International Symposium on Computer Modelling in Fruit Research and Orchard Management 584 (pp. 107-113).

طریق چند سوراخ که در بالای کیسه تعبیه شده، ریشه به سمت کیسه حرکت و وارد کیسه شده و گیاه در شرایط نیمه هیدروپونیک قرار می‌گیرد. آب و مواد غذایی از این طریق در اختیار گیاه قرار داده می‌شود. تحقیقات نشان داده در این روش کشت می‌توان مصرف آب را به میزان ۲۵ درصد کاهش داد و عملکرد نیز کاهش پیدا نکند (ناظری و همکاران، ۱۳۹۹).

”نیمی از ریشه توانایی تأمین آب کل گیاه را دارد.“

شکل ۶- طرح شماتیک ریشه منقسم

◀ نتیجه‌گیری

طبق نتایج به دست آمده از پژوهش‌های مختلف و با توجه به مشکلات خاک مانند میزان بی‌کربنات و شوری خاک در ایران، استفاده از پایه GF677 برای مقابله با این مشکل توصیه می‌شود. با توجه به اینکه کشور ما با خشکسالی‌های پی‌درپی مواجه است باید به سرعت از روش‌های آبیاری سنتی فاصله گرفت و به سمت روش‌های نوین آبیاری رفت. در روش‌های آبیاری خشکی موضعی ریشه و نیمه آبیاری مقداری آب از طریق تبخیر از سطح خاک از دسترس گیاه خارج شده و بازدهی را کاهش می‌دهد. اما در روش ریشه منقسم و جای‌گذاری کیسه، آبیاری به طور کامل در کیسه صورت گرفته و به دلیل تخلخل بالای پومیس آب به سرعت پایین رفته و تبخیر آب به حداقل می‌رسد. با توجه به توضیحات داده شده توصیه می‌شود از پایه GF677 به همراه روش جای‌گذاری کیسه درون خاک کنار درخت بهره‌گیری شود.